

RUURD WALINGA

"Kijk", zegt de moeder wijzend naar een groot familieportret aan de muur in de voorkamer. "Toen was-ie tien en had hij nog een prachtig bos haar. En kijk op deze pasfoto van nu. Hij is vijftien en heeft een kale kop. Het lijkt wel alsof hij kanker heeft".

Joke praat over haar zoon Bert (15). Hij werd in augustus jongstleden opgepakt door de politie vanwege een serie inbraken. Sindsdien zit hij in een jeugdgevangenis in Cadier en Keer achter Maastricht. "Het klinkt misschien raar dat ik zo over m'n zoon praat, maar het is maar goed dat hij een gesloten inrichting zit. Ze passen daar goed op hem. En hij gaat vooruit. Er is verbetering. Hij wil nu echt opnieuw beginnen".

Bert heeft al diverse internaten, politiecellen en gevangnissen van binnen gezien. Z'n moeder vertelt dat het begon toen hij twaalf was en naar de 'hogere school' ging. Als getalenteerde sporter werd hij ontdekt door een club uit de grote stad. En daar begon de ellende. Hij leerde daar jongens kennen die wel eens een joint opstaken. Bert probeerde het ook en belandde al gauw in het beruchte en inmiddels afgebroken bushokje aan de Hoofdweg in Damwoude. "Hij bleef soms zelfs een hele nacht onder de pannen".

Al vrij snel leden z'n sportprestatie's onder het blowen en hoefde de sportclub hem niet meer. Op school (mavo) ging het ook al niet best. Hij werd daarom overgeplaatst naar de technische opleiding. Moeder Joke: "Z'n motivatie voor de sport ging weg, voor school. En wij kregen steeds minder grip op hem". Vader Johan voegt eraan toe: "Al moet ik er wel bij zeggen, dat de scholen heel goed voor ons zijn geweest. Vooral op die technische opleiding heeft Bert steeds weer een nieuwe kans kunnen krijgen. Echt monsterachtig wat ze daar voor ons hebben gedaan".

Op een gegeven moment viel Bert uit de gratie bij de 'bushokje-jeugd'. Hij werd opgevangen door een groep asielzoekers. Vader Johan vertelt: "Regelmatig kwam daar een man uit Amsterdam om de drugsvoorraad weer aan te vullen. Toen die mensen naar Amsterdam verhuisden, had hij een nieuw adresje. Iedereen hier weet waar dat is, de politie, de burgemeester, maar niemand doet er wat aan".

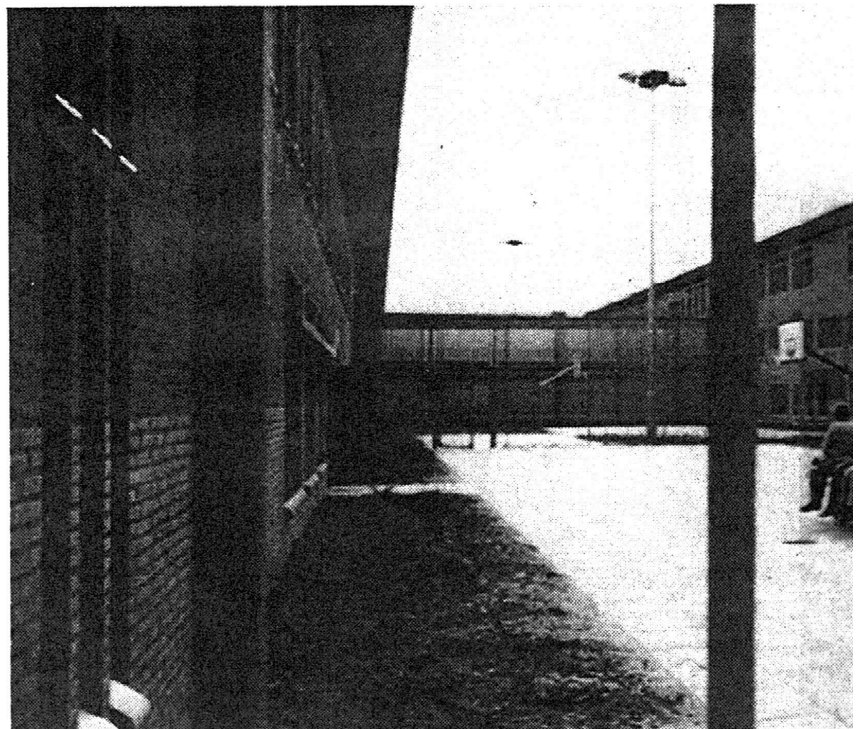
Om z'n dagelijkse drugsbehoefte te bevredigen, begon Bert te stelen. Eerst thuis. "Het begint heel subtiel, zo subtiel dat je het eigenlijk niet

Langzaam maar zeker dringen de 'grote-stadsproblemen' zich op op het Friese platteland. Steeds vaker staan berichten in de krant over drugsmisbruik en drugsoverlast in dorpen. De zogenaamde incidenten in Lemmer, Surhuisterveen, Dokkum en Kollum zijn voor het Consultatie Bureau voor Alcohol en Drugs (CAD) in Friesland onder meer aanleiding geweest om een groot onderzoek te gaan houden onder jongeren. In een serie artikelen besteedt het Friesch Dagblad de komende weken aandacht aan de drugsproblematiek. Vooral de mens achter 'de zaak' staat centraal. Vandaag een dramatisch interview met de ouders wier 15-jarige zoon aan de drugs verslaafd raakte en momenteel in een jeugdgevangenis zit. Verder komt er een openhartig gesprek met een 28-jarige Kollumer drugshandelaar, een portret van een drugsverslaafde die aan het afkicken is, een verhaal over dat de zorg het stiefkindje is bij de bestrijding van de drugsoverlast en een reportage uit Zürich waar de Zwiters een heel eigen aanpak hebben.

eens doorhebt. Het begon met een cd'tje dat ik kwijt was, toen miste ik wat geld uit m'n portemonnee, toen wat boeken, zo ging dat, legt Joke uit. Na eigen onderzoek ontdekte de familie dat de gestolen spullen van hun zoon in de eigen woonplaats waren verkocht. In een tweedehands-boekwinkel doken cd's en boeken op en een juwelier had de sieraden gekocht die Bert in de buurt had gestolen. "Die juwelier had het verhaal van onze zoon geloofd dat hij ringen en kettinkjes voor mij verkocht. Onvoorstelbaar. Je vertrouwt toch zulke jongens niet met een kale kop die sieraden bij je komen verkopen. Ik snap niet dat er dan geen lichtje bij je gaat branden".

Niet alleen bij z'n ouders stal Bert, maar de hele buurt werd slachtoffer van z'n verslavingsdrang. Z'n pa en ma stelden alle burens gerust met de mededeling dat hun zoon de inbraak op zijn geweten had. "Hij stal ook bij oude mensen. Hadden we niet verteld dat Bert het had gedaan, dan hadden ze geen oog meer dicht gedaan", verklaart Joke hun moeilijke stap richting omgeving.

Vader Johan stapte niet alleen naar de buurt, maar ook naar de politie en hij stelde de burgemeester persoonlijk op de hoogte van de drugs-toestanden in zijn gemeente. Hij heeft de politie alle drugsadressen op een presenteerblaadje gege-

Jongeren die op het criminele pad gaan en in aanraking komen met Justitie lopen in Spijkenisse terecht te komen. Bert zit in de jeugdgevangenis in Cadier en K

